

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

- Verordening (EG) nr. 620/97 van de Commissie van 9 april 1997 tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse..... 1
- Verordening (EG) nr. 621/97 van de Commissie van 9 april 1997 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm..... 3
- Verordening (EG) nr. 622/97 van de Commissie van 9 april 1997 tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 33e deelschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1464/96..... 5
- * Verordening (EG) nr. 623/97 van de Commissie van 9 april 1997 houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1318/93 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad betreffende acties ter bevordering van de verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees 6
- * Verordening (EG) nr. 624/97 van de Commissie van 8 april 1997 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1164/89 houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de steun voor vezelvlas en hennep..... 8
- Verordening (EG) nr. 625/97 van de Commissie van 9 april 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor knoflook van oorsprong uit China 13
- Verordening (EG) nr. 626/97 van de Commissie van 9 april 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 14
- * Richtlijn 97/15/EG van de Commissie van 25 maart 1997 tot bekrachtiging van Eurocontrol-normen en tot wijziging van Richtlijn 93/65/EEG van de Raad betreffende de vaststelling en het gebruik van compatibele technische normen en specificaties voor de aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtverkeersafhandeling ⁽¹⁾ 16

(¹) Voor de EER relevante tekst

Commissie

97/238/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 2 oktober 1996 betreffende door de Franse staat verleende steun aan de audiovisuele productiemaatschappij Société française de production ⁽¹⁾** 19

97/239/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 4 december 1996 betreffende steunmaatregelen van de Belgische regering in het kader van de Maribel bis/ter-regeling ⁽¹⁾** 25
-

Rectificaties

- * **Rectificatie van Verordening (EG) nr. 2250/95 van de Raad van 18 september 1995 tot vijfde wijziging van Verordening (EEG) nr. 1866/86 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Oostzee, de Belten en de Øresund (PB nr. L 230 van 27. 9. 1995)** 30
- * **Rectificatie van Richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap (PB nr. L 272 van 25. 10. 1996)** 30

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 620/97 VAN DE COMMISSIE

van 9 april 1997

tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor melasse

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1422/95 van de
Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling, voor de
sector suiker, van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer
van melasse en tot wijziging van Verordening (EEG)
nr. 785/68⁽³⁾, en met name op artikel 1, lid 2, en artikel
3, lid 1,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1422/95 is
bepaald dat de cif-invoerprijs voor melasse, hierna „representatieve prijs” genoemd, wordt vastgesteld overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 785/68 van de Commissie⁽⁴⁾; dat deze prijs geldt voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 785/68;

Overwegende dat de representatieve prijs voor melasse wordt berekend voor een plaats van grensoverschrijding van de Gemeenschap, namelijk Amsterdam; dat bij de berekening van deze prijs moet worden uitgegaan van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt, die worden vastgesteld op grond van de noteringen of prijzen op deze markt, aangepast op basis van de eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit; dat de standaardkwaliteit van melasse is vastgesteld bij Verordening (EEG) nr. 785/68;

Overwegende dat voor de constatering van de gunstigste aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt rekening moet worden gehouden met alle gegevens betreffende de op de wereldmarkt gedane aanbiedingen, de op belangrijke markten in derde landen geconstateerde prijzen en de in het internationale handelsverkeer tot stand gekomen verkooptransacties, waarvan de Commissie door de lidstaten of op eigen initiatief kennis heeft genomen; dat krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 785/68 bij die constatering kan worden uitgegaan van een gemiddelde van verschillende prijzen wanneer dat gemiddelde

beschouwd kan worden als representatief voor de werkelijke marktontwikkeling;

Overwegende dat geen rekening met die gegevens wordt gehouden wanneer de goederen niet van gezonde handelskwaliteit zijn of wanneer de in de aanbieding vermelde prijs slechts betrekking heeft op een geringe en niet voor de markt representatieve hoeveelheid; dat evenmin rekening moet worden gehouden met die aanbiedingsprijzen waarvan mag worden aangenomen dat ze niet representatief zijn voor de werkelijke marktontwikkeling;

Overwegende dat, om gegevens te verkrijgen die vergelijkbaar zijn met die voor melasse van de standaardkwaliteit, de prijzen, naargelang van de kwaliteit van de aangeboden melasse, moeten worden verhoogd of verlaagd op basis van de resultaten die bij toepassing van artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 785/68 worden verkregen;

Overwegende dat een representatieve prijs bij uitzondering voor een beperkte tijd ongewijzigd gehandhaafd kan worden wanneer de Commissie geen kennis meer heeft kunnen nemen van de aanbiedingsprijzen waarvan is uitgegaan voor de vorige vaststelling van de representatieve prijs, en wanneer de beschikbare aanbiedingsprijzen die niet voldoende representatief lijken te zijn voor de werkelijke marktontwikkeling, plotselinge en aanzienlijke wijzigingen van de representatieve prijs teweeg zouden brengen;

Overwegende dat, indien er een verschil is tussen de reactieprijzen voor het betrokken product en de representatieve prijs, aanvullende invoerrechten moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1422/95; dat als de invoerrechten worden geschorst overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, specifieke bedragen ter vervanging van die rechten moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat toepassing van deze bepalingen leidt tot de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de betrokken producten zoals die worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 141 van 24. 6. 1995, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB nr. L 145 van 27. 6. 1968, blz. 12.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1422/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE

bij de verordening tot vaststelling, voor de sector suiker, van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor melasse

GN-code	Representatieve prijs in ecu per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht in ecu per 100 kg netto van het betrokken product	Toe te passen recht bij invoer als gevolg van schorsing van de invoerrechten, als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, in ecu per 100 kg netto van het betrokken product ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,40	—	0,00
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,34	—	0,00

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 785/68.

⁽²⁾ Dit bedrag vervangt, overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1422/95, het voor deze producten vastgestelde bedrag van het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

VERORDENING (EG) Nr. 621/97 VAN DE COMMISSIE

van 9 april 1997

tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96⁽²⁾, en met name op
artikel 19, lid 4, tweede alinea,

Overwegende dat de bij uitvoer van witte en ruwe suiker
toe te passen restituties vastgesteld zijn bij Verordening
(EG) nr. 589/97 van de Commissie⁽³⁾;

Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG)
nr. 589/97 neergelegde regels op de gegevens waarover de
Commissie op het huidige tijdstip beschikt, aanleiding
geeft tot wijziging van de op dit tijdstip geldende restitutie-

ties bij uitvoer in de zin als vermeld in de bijlage bij deze
verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in onveranderde vorm van de in
artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EEG)
nr. 1785/81, bedoelde producten, welke niet gedenatu-
reerd zijn, die vastgesteld zijn in de bijlage bij Verorde-
ning (EG) nr. 589/97, worden gewijzigd overeenkomstig
de bedragen aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 88 van 3. 4. 1997, blz. 13.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 9 april 1997 tot wijziging van de restituties bij uitvoer van witte en ruwe suiker in onveranderde vorm

Productcode	Restitutiebedrag
	— in ecu/100 kg —
1701 11 90 9100	37,86 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	35,85 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	37,86 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	35,85 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— in ecu/1 % sacharose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4116
	— in ecu/100 kg —
1701 99 10 9100	41,16
1701 99 10 9910	40,73
1701 99 10 9950	40,73
	— in ecu/1 % sacharose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4116

⁽¹⁾ Dit bedrag geldt voor ruwe suiker met een rendement van 92 %. Indien het rendement van de geëxporteerde ruwe suiker afwijkt van 92 %, wordt het bedrag van de toe te passen restitutie berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 bis, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Vaststelling geschorst door Verordening (EEG) nr. 2689/85 van de Commissie (PB nr. L 255 van 26. 9. 1985, blz. 12), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3251/85 (PB nr. L 309 van 21. 11. 1985, blz. 14).

VERORDENING (EG) Nr. 622/97 VAN DE COMMISSIE

van 9 april 1997

tot vaststelling van het maximumbedrag van de restitutie bij uitvoer van witte suiker voor de 33e deelinschrijving in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1464/96

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1599/96 ⁽²⁾, met name op artikel 17,
lid 5, tweede alinea, onder b),

Overwegende dat krachtens Verordening (EG) nr. 1464/96
van de Commissie van 25 juli 1996 betreffende een
permanente inschrijving voor de vaststelling van
heffingen en/of restituties bij uitvoer van witte suiker ⁽³⁾,
deelinschrijvingen worden gehouden voor de uitvoer van
deze suiker;

Overwegende dat, overeenkomstig de bepalingen van
artikel 9, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1464/96 naar
gelang van het geval, een maximumbedrag van de resti-
tutie bij uitvoer wordt vastgesteld voor de betrokken deel-
inschrijving, waarbij met name rekening wordt gehouden
met de situatie en de te verwachten ontwikkeling van de
suikermarkt in de Gemeenschap en daarbuiten;

Overwegende dat na onderzoek van de offertes de in
artikel 1 bedoelde bepalingen moeten worden vastgesteld
voor de 33e deelinschrijving;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de 33e deelinschrijving voor witte suiker, gehouden
krachtens Verordening (EG) nr. 1464/96 wordt het maxi-
mumbedrag van de restitutie bij uitvoer vastgesteld op
43,734 ecu per 100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. L 187 van 26. 7. 1996, blz. 42.

VERORDENING (EG) Nr. 623/97 VAN DE COMMISSIE

van 9 april 1997

houdende wijziging van Verordening (EEG) nr. 1318/93 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad betreffende acties ter bevordering van de verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2067/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende acties ter bevordering van de verkoop en de afzet van kwaliteitsrundvlees⁽¹⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1318/93 van de Commissie⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 487/97⁽³⁾, de uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EEG) nr. 2067/92 zijn vastgesteld;

Overwegende dat in de artikelen 4 en 5 van Verordening (EEG) nr. 1318/93 de termijnen zijn vastgesteld die in acht moeten worden genomen voor het indienen van de aanvragen voor een financiële bijdrage bij de bevoegde instantie van elke lidstaat en voor het voorleggen daarvan aan de Commissie door die instantie;

Overwegende dat met het oog op een goed beheer en gezien de omvang van de financiële middelen die in 1997 voor de bevordering van de verkoop van kwaliteitsrundvlees zijn toegewezen, nieuwe termijnen moeten worden vastgesteld voor de indiening van nieuwe programma's voor 1997;

Overwegende dat in artikel 4, lid 3, onder b), van Verordening (EEG) nr. 1318/93 is bepaald dat de aanvrager voor eigen rekening een evaluatie van de uitgevoerde acties moet laten verrichten; dat, om dat voorschrift te harmoniseren met die voor de andere sectoren, moet worden bepaald dat de Commissie bijdraagt in de financiering van die evaluatie;

Overwegende dat, gezien de ervaring en om de ontwikkeling van promotieacties te bevorderen, moet worden vastgesteld welke producten van welke kwaliteit voor dergelijke acties in aanmerking komen en aan welke minimumeisen inzake productie, kwaliteit en controle daarbij moet worden voldaan; dat met name moet worden bepaald dat de maatregelen inzake verkoopbevordering alleen worden toegepast voor bedrijven die strengere voorschriften inzake het welzijn van kalveren in acht nemen; dat bijlage I bij de Verordening (EEG) nr. 1318/93 dienovereenkomstig moet worden gewijzigd;

Overwegende dat het Comité van beheer van rundvlees geen advies heeft uitgebracht binnen de door zijn voorzitter bepaalde termijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1318/93 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 4, lid 1, wordt de tweede zin vervangen door:

„Evenwel:

— kunnen nieuwe aanvragen voor 1997 uiterlijk op 15 mei 1997 worden ingediend,

— kunnen aanvragen voor 1998 uiterlijk op 30 september 1997 worden ingediend.”

2. Artikel 4, lid 3, onder b), wordt vervangen door:

„b) binnen de in artikel 7, lid 3, vastgestelde termijn door een onafhankelijke instantie een evaluatie van de uitgevoerde acties de laten verrichten; deze evaluatie wordt gefinancierd onder dezelfde voorwaarden als alle geprogrammeerde acties.”

3. Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) In het hoofdstuk „Mesten”

— wordt de tekst onder het punt „Oorsprong” vervangen door:

„Behalve voor vleeskalveren, andere rassen dan die welke in bijlage II bij Verordening (EEG) nr. 3886/92 van de Commissie⁽¹⁾ zijn genoemd of dan die welke zijn ontstaan uit eerste kruisingen met die rassen.”

— wordt de tekst onder het punt „Welzijn” vervangen door:

„Toepassing van de nationale, internationale en communautaire normen. Bedrijven die betrokken zijn voor vleeskalveren bij in of na 1999 ingediende programma's moeten evenwel voldoen aan alle voorschriften van artikel 3, lid 3, van Richtlijn 91/629/EEG van de Raad⁽²⁾, ongeacht de laatste alinea van dat lid.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 57.

⁽²⁾ PB nr. L 132 van 29. 5. 1993, blz. 83.

⁽³⁾ PB nr. L 76 van 18. 3. 1997, blz. 1.

^(*) PB nr. L 340 van 11. 12. 1991, blz., 28.”

b) In het hoofdstuk „Slachten”

— wordt de tekst onder het punt „Soorten geslachte dieren” aangevuld met het volgende streepje:

„— Vleeskalveren met een karkasgewicht dat, samen met de organen van de borst- en de buikholte, niet meer dan 140 kg bedraagt.”,

— wordt de tekst onder het punt „Klasse” als volgt gewijzigd:

„Beveleedheid: SEUR., behalve voor vleeskalveren.

Vetheid: — jonge runderen: 2 en 3,

— vrouwelijke en gecasteerde dieren: 2, 3 en 4 L (of 4 -).”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 624/97 VAN DE COMMISSIE

van 8 april 1997

tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1164/89 houdende uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de steun voor vezelvlas en hennep

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1308/70 van de Raad van
29 juni 1970 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector vlas en hennep⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽²⁾, inzonder-
heid op artikel 4, lid 5,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 619/71 van de Raad van
22 maart 1971 houdende vaststelling van de algemene
voorschriften voor het verlenen van steun voor vlas en
hennep⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
154/97⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 5, lid 2, en op de arti-
kel 6, en 6 bis,

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 1164/89 van
de Commissie⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening
(EG) nr. 466/96⁽⁶⁾, enkele uitvoeringsbepalingen met
betrekking tot de steun voor vezelvlas en hennep zijn
vastgesteld;

Overwegende dat in Verordening (EEG) nr. 619/71 is
bepaald dat de steun slechts wordt toegekend op voor-
waarde dat, behoudens in bepaalde uitzonderingsgevallen,
de eerste verwerker met de teler een contract heeft geslo-
ten, dat er een verbintenis bestaat om het strovlas te
verwerken en dat de eerste verwerker is erkend; dat
derhalve bepalingen met betrekking tot deze verbintenis
dienen te worden vastgesteld en de erkenningsvoor-
waarden dienen te worden omschreven; dat bepalingen
voor het toezicht op de uitvoering van de contracten en
op de inachtneming van de verwerkingsverbintenissen
alsmede voor erkenningsvoorwaarden dienen te worden
vastgesteld; dat de procedures dienen te worden bepaald
voor een samenwerking van de lidstaten; dat, wanneer niet
langer aan de erkenningsvoorwaarden wordt voldaan of
onregelmatigheden worden vastgesteld, de erkenning
dient te worden ingetrokken;

Overwegende dat om de steun zo spoedig mogelijk te
kunnen uitkeren, dient te worden bepaald dat de
verwerker een zekerheid stelt als waarborg voor de daad-
werkelijke verwerking van het strovlas binnen een rede-
lijke termijn; dat om rekening te houden met de eigen
kenmerken van de sector eerste verwerking, kan worden
bepaald dat de steun toch zonder zekerheidstelling wordt

uitbetaald, wanneer het verwerkingsbewijs vooraf wordt
geleverd; dat voor de zekerhedenregeling het bepaalde in
Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie⁽⁷⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3403/93⁽⁸⁾,
geldt;

Overwegende dat de lidstaat volgens een stelsel van certi-
ficaten of van geregistreerde contracten drie vierde van
het steunbedrag aan de eerste verwerker kan uitbetalen;
dat de betrokken bepalingen dienen te worden aangepast
om met de nieuwe toekenningsvoorwaarden voor de steun
rekening te houden;

Overwegende dat de in de laatste jaren met de toepassing
van de regeling opgedane ervaring leert dat om mogelijk
misbruik te voorkomen, een aantal bepalingen aanpassing
behoeven; dat daartoe met name vanaf het verkoopseizoen
1998/1999 niet langer steun mag worden verleend voor
vlas dat wordt geteeld uit nog bij de nationale autoriteiten
in onderzoek zijnd zaaizaad van rassen die niet in de lijst
van voornamelijk voor de vezelproductie bestemde vlas-
rassen zijn opgenomen, en dat bovendien de in de
aangifte van de ingezaaide oppervlakten en in de steun-
aanvraag te vermelden gegevens dienen te worden aange-
vuld;

Overwegende dat op grond van Verordening (EEG) nr.
619/71 voor het eerste verkoopseizoen waarvoor de voor-
schriften van Verordening (EG) nr. 154/97 gelden, over-
gangsmaatregelen kunnen worden vastgesteld; dat, omdat
de lidstaten enige tijd behoeven om de erkenningsrege-
ling ten uitvoer te leggen, een voorlopige erkenning van
verwerkers en telers voor het verkoopseizoen 1997/1998
dient te worden toegestaan; dat voorts rekening dient te
worden gehouden met het bijzondere geval waarin telers
hun strovlasproductie in een derde land laten verwerken;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor vlas en hennep,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EEG) nr. 1164/89 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 2 komt de eerste alinea als volgt te luiden:

„De steun wordt toegekend voor vlas dat is geteeld uit
zaad van in bijlage A genoemde rassen.”

⁽¹⁾ PB nr. L 146 van 4. 7. 1970, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. L 72 van 26. 3. 1971, blz. 2.

⁽⁴⁾ PB nr. L 27 van 30. 1. 1997, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 121 van 29. 4. 1989, blz. 4.

⁽⁶⁾ PB nr. L 65 van 15. 3. 1996, blz. 6.

⁽⁷⁾ PB nr. L 205 van 3. 8. 1985, blz. 5.

⁽⁸⁾ PB nr. L 310 van 14. 12. 1993, blz. 4.

2. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

- a) In punt a), komt de alinea die begint met de woorden „De in het derde streepje bedoelde voorwaarde” en die eindigt met de woorden „op maximaal 20 cm boven de grond afgestelde maaibalk.” komt als volgt te luiden:

„Wanneer een oppervlakte door maaien wordt geoogst, moet de maaibalk voor vlas op maximaal 10 en voor hennep op maximaal 20 centimeter boven de grond zijn afgesteld.”

- b) Het volgende punt c) wordt toegevoegd:

„c) waarvoor, wat vlas betreft, overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 619/71 een contract is gesloten en/of een verwerkingsverbintenis is aangegaan.”

3. Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

- a) Lid 2 wordt geschrapt.

- b) Lid 3 komt als volgt te luiden:

„3. De aangifte bevat ten minste de volgende gegevens:

- naam, voornamen en adres van de aangever, alsmede in voorkomend geval zijn identificatie in het geïntegreerde beheers- en controlesysteem,
- de botanische soort en het ingezaaide ras;
- de ingezaaide oppervlakte, uitgedrukt in hectare en are;
- de oppervlakte waarop het gewas is opgekomen, uitgedrukt in hectare en are;
- de gebruikte hoeveelheid zaaizaad in kilogram per hectare;
- de aanduiding van de ingezaaide oppervlakten in het geïntegreerde beheers- en controlesysteem, of, bij gebreke daarvan, de kadastrale omschrijving ervan of een aanduiding die door de met de controle van de oppervlakten belaste instantie als gelijkwaardig is erkend;
- de inzaaidatum.

Wanneer teeltcontracten bedoeld in artikel 3 bis, onder b), van Verordening (EEG) nr. 619/71 zijn gesloten wordt daarvan een afschrift bij de aangifte gevoegd.”

4. De volgende artikelen 5 bis en 5 ter worden ingevoegd:

„Artikel 5 bis

1. De eerste verwerker die voornemens is contracten met de telers van vezelvlas te sluiten, dient daartoe bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het vlas zal worden verwerkt, een erkenningsaanvraag in die de volgende gegevens behelst:

- a) naam en adres van de eerste verwerker;
- b) de uit de verwerking van strovlas voortkomende reeks producten met een volledige beschrijving. Deze producten moeten het resultaat zijn van het scheidingsproces van de vezel en van de houtige bestanddelen van de stengel. Indien de stengel een proces ondergaat waarbij dit resultaat eerst na een aanvullende bewerking wordt verkregen, wordt dit proces niet als verwerking in de zin van deze verordening aangemerkt;
- c) het adres van de plaats(en) waar het strovlas wordt verwerkt, wanneer de verwerking niet op het in punt a) aangegeven adres geschiedt;
- d) de maximumoppervlakte waarvan de productie bij een normale opbrengst jaarlijks in zijn installaties kan worden verwerkt;
- e) een beschrijving van het type en de kenmerken van het verwerkingsmaterieel, met vermelding van de maximumhoeveelheid strovlas die kan worden verwerkt (in ton/uur en ton/jaar).

Wanneer de installaties uit verscheidene machines voor de strovlasverwerking bestaan, wordt de maximumhoeveelheid per machine opgegeven;

- f) voor elk van de onder b) genoemde producten: het aantal kilogram strovlas dat nodig is om daaruit één kilogram van elk van die producten te verkrijgen. Desnoods kan een maximum- en minimumgewicht met een indicatief gemiddelde worden vermeld;
- g) de opslagcapaciteit voor stro en verwerkte producten;
- h) een beschrijvende plattegrond waarop de inrichtingen voor stro-opslag, voor verwerking en voor de opslag van de verwerkte producten zijn aangegeven.

De aanvraag gaat vergezeld van de verbintenis een voorraadboekhouding overeenkomstig lid 4 te voeren en om zich aan alle in het kader van de steunregeling uit te voeren controles te onderwerpen.

2. De erkenning wordt eerst na controle ter plaatse verleend en uitsluitend wanneer uit de in lid 1 bedoelde gegevens en uit de vaststellingen bij die controle blijkt dat de aanwezige installaties geschikt zijn om jaarlijks het strovlas dat op de in lid 1, onder d), aangegeven maximumoppervlakte is geoogst, tot de in lid 1, onder b), genoemde producten te verwerken.

De bevoegde autoriteit kent aan de eerste verwerker een erkenningsnummer toe.

Wanneer in de gegevens van de erkenningsaanvraag wijzigingen optreden, deelt de eerste verwerker deze onverwijld mee aan de bevoegde nationale autoriteit.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde erkenningsprocedure is van overeenkomstige toepassing op:

- a) de in artikel 3 bis, onder a) of b), van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoelde telers die zich ertoe verbinden zelf het strovlas te verwerken;

b) de eerste verwerkers die in het raam van artikel 3, lid 2, onder b) of d), van genoemde verordening het strovlas voor rekening van een teler verwerken.

4. De erkende eerste verwerkers en de erkende telers voeren een voorraadboekhouding waarin de volgende gegevens worden vermeld:

a) de hoeveelheden van alle aangekochte grondstoffen, uitgesplitst naar leverancier (of de in de verwerkingsruimten ingeslagen hoeveelheden bij telers die zich ertoe verbinden het strovlas zelf te verwerken), alsmede de voorraden;

b) de verwerkte hoeveelheden grondstoffen en de verkregen hoeveelheden en soorten eindproduct, gespecificeerd volgens de lijst van producten in de erkenningsaanvraag, de hoeveelheden en soorten bijproduct, alsmede de voorraden;

c) de verwerkingsverliezen;

d) de vernietigde hoeveelheden en de reden voor deze vernietiging;

e) de door de verwerker verkochte of overgedragen hoeveelheden en soorten product, uitgesplitst naar koper, respectievelijk verdere verwerker;

f) naam en adres van de kopers, respectievelijk verdere verwerkers.

Artikel 5 ter

Bij toepassing van artikel 3, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 619/71 voegt de eerste verwerker bij elk contract een door hem opgestelde verwerkingsverbintenis. Daarin neemt de eerste verwerker de verwerking op zich van het van de oppervlakten waarvoor het contract is gesloten, afkomstige strovlas.

De bevoegde autoriteit kan evenwel bepalen dat voor alle contracten één algemene verwerkingsverbintenis wordt aangegaan, die haar rechtstreeks wordt toegezonden en waarvan iedere teler een afschrift ontvangt.

Bij toepassing van artikel 3, lid 2, onder a) en c), van genoemde verordening stelt de teler een verwerkingsverbintenis op en vermeldt daarin dat hij het strovlas zal verwerken dat afkomstig is van de oppervlakten waarvoor hij de steun heeft aangevraagd.

Bij toepassing van artikel 3, lid 2, onder b) en d), van genoemde verordening stelt de teler een verwerkingsverbintenis op en vermeldt daarin dat hij het van de oppervlakten waarvoor bij de steun heeft aangevraagd, afkomstige strovlas voor eigen rekening zal laten verwerken.

In de verwerkingsverbintenis wordt het erkenningsnummer vermeld."

5. In artikel 6 worden na lid 1 de volgende leden ingevoegd:

„1 bis. De in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoelde controle op de uitvoering van de contracten, de inachtneming van de verwerkingsverbintenissen en de erkenningsvoorwaarden wordt zodanig georganiseerd dat voor een bepaald verkoopseizoen een aantal bedrijven wordt gecontroleerd dat minstens gelijk is aan de helft van het aantal in een lidstaat erkende eerste verwerkers of telers in de zin van artikel 3 bis van die verordening en dat eenzelfde bedrijf met tussenpozen van niet meer dan drie jaar wordt gecontroleerd.

Deze controle omvat fysieke verificaties, alsmede een onderzoek van de voorraad- en financiële boekhouding en van alle voor de controle dienstige handelsdocumenten (facturen, afleveringsbewijzen, enzovoort).

1 ter. De door de bevoegde autoriteiten van een lidstaat bij een eerste verwerker op grond van lid 1 bis uitgevoerde controles hebben betrekking op de verwerking van in de gehele Gemeenschap geproduceerde strovlas.

Wanneer de bevoegde autoriteiten van een lidstaat anomalieën constateren die gevolgen kunnen hebben voor de door een andere lidstaat uitbetaalde of nog te betalen steunbedragen, stellen zij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat daarvan onverwijld in kennis.

De bevoegde autoriteiten van een lidstaat kunnen die van een andere lidstaat verzoeken controles uit te voeren op de verwerking van in de eerstgenoemde lidstaat geproduceerd strovlas, maar dat in de laatstgenoemde lidstaat is verwerkt. In dat geval moet de aangezochte lidstaat de controle binnen twee maanden na ontvangst van het verzoek uitvoeren en de resultaten daarvan onverwijld aan de bevoegde autoriteiten van de aanvragende Lidstaat mededelen."

6. Artikel 7 komt als volgt te luiden:

„Artikel 7

1. Wanneer uit de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoelde controle blijkt dat de aangegeven oppervlakte:

a) kleiner is dan de oppervlakte die bij de controle wordt geconstateerd, wordt te steun voor de geconstateerde oppervlakte toegekend,

b) groter is dan de oppervlakte die bij de controle wordt geconstateerd, wordt, onverminderd eventuele, in de nationale wetgeving voorziene sancties, steun toegekend voor de oppervlakte die is geconstateerd, nadat daarvan het verschil is afgetrokken tussen de oorspronkelijke aangegeven en de geconstateerde oppervlakte, tenzij de lidstaat het verschil aanvaardbaar acht; in dat geval wordt voor de geconstateerde oppervlakte steun toegekend.

2. Wanneer uit de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoelde controle blijkt dat de in artikel 5 bis van de onderhavige verordening bepaalde erkenningsvoorwaarden niet langer in acht worden genomen, wordt de erkenning ingetrokken met ingang van het begin van het op de controle-datum volgende verkoopseizoen. De eerste verwerker of teler wiens erkenning wordt ingetrokken, kan geen nieuwe erkenning krijgen vóór de aanvang van het tweede verkoopseizoen dat op de controledatum volgt.

Wanneer de in artikel 12 bis van de onderhavige verordening bedoelde bewijzen van verwerking niet aan de werkelijke verrichtingen beantwoorden, wordt de erkenning naar gelang van de ernst van de onregelmatigheid gedurende een of twee verkoopseizoenen geschorst met ingang van het op de controledatum volgende verkoopseizoen.

De lidstaat kan besluiten die schorsing niet toe te passen wanneer vaststaat dat de onregelmatigheid niet opzettelijk is begaan of niet het gevolg is van grove nalatigheid en in verhouding tot de totale omvang van de werkzaamheden van de eerste verwerker of van de teler van zeer geringe betekenis is.

3. De lidstaten brengen de Commissie op de hoogte van de op grond van dit artikel genomen maatregelen."

7. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) In lid 2 worden na het tweede streepje de volgende drie streepjes ingevoegd:

- „— datum van de oogst;
- datum waarop het strovlas is ingehaald;
- geoogste/ingehaalde hoeveelheid strovlas."

b) Lid 3 komt als volgt te luiden:

"3. Bij de steunaanvraag dient een kopie van de in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoelde contracten en/of verwerkingsverbin-tissen te worden gevoegd."

8. Artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) Lid 2 komt als volgt te luiden:

"2. Wanneer de teler het strovlas voor eigen rekening verwerkt of laat verwerken, wordt het certificaat door de teler bewaard.

Wanneer de teler het in artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoelde contract met een eerste verwerker heeft gesloten, wordt dit certificaat aan de eerste verwerker gegeven.

Onverminderd de toepassing van de artikelen 6, 7 en 12 bis wordt na overlegging van het naar behoren ingevulde certificaat driekwart van de steun aan de rechthebbende uitgekeerd. Het certi-

ficaat wordt uiterlijk op de laatste dag van het verkoopseizoen overgelegd."

b) In lid 3 wordt:

- het eerste streepje als volgt aangevuld:
„alsmede, in voorkomend geval, zijn identificatie in het geïntegreerde beheers- en controle-systeem of, bij gebreke daarvan, een ander door de bevoegde autoriteit toegekend nummer,"
- het vierde streepje met de volgende woorden aangevuld: „alsmede zijn erkenningsnummer,"

9. De artikelen 11 en 12 komen als volgt te luiden:

„Artikel 11

Wanneer de lidstaat het in artikel 9 bedoelde stelsel van geregistreerde contracten toepast, wordt driekwart van de steun aan de eerste verwerker uitgekeerd.

Het bepaalde in dit artikel geldt onverminderd de toepassing van de artikelen 6, 7 en 12 bis.

Artikel 12

De lidstaat betaalt het steunbedrag voor vlas en hennep vóór 16 oktober volgende op het einde van het verkoopseizoen.

Bij toepassing van artikel 12 bis, lid 4, geldt deze uiterste datum echter slechts voor een vierde van de aan de teler die een in artikel 3, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 619/71 bedoeld contract heeft gesloten, uit te keren steun."

10. Het volgende artikel 12 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 12 bis

1. Voordat de steun wordt uitgekeerd, stelt de eerste verwerker van vezelvlas, behalve in het in lid 4 genoemde geval, bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvoor de steunaanvraag is bestemd, een zekerheid ten bedrage van driekwart van de steun, vermeerderd met 10 %.

2. Voordat de steun wordt uitgekeerd, stelt de teler in de zin van artikel 3 bis, onder a) of b), van Verordening (EEG) nr. 619/71 die zich ertoe verbindt het strovlas voor eigen rekening te verwerken of te laten verwerken, behalve in het in lid 4 genoemde geval, bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waarvoor de steunaanvraag is bestemd, een zekerheid ten bedrage van het totale steunbedrag, vermeerderd met 10 %.

3. Verordening (EEG) nr. 2220/85 is voor de in dit artikel bedoelde zekerheden van toepassing.

De primaire eis in de zin van die verordening is de daadwerkelijke verwerking van alle hoeveelheden strovlas die afkomstig zijn van de oppervlakten waarvoor contracten of verwerkingsverbin-tissen lopen (of van een equivalente hoeveelheid).

Als secundaire eis in de zin van die verordening geldt dat binnen twaalf maanden na het einde van het verkoopseizoen aan de primaire eis moet worden voldaan.

Aan de primaire eis wordt geacht te zijn voldaan voor de hoeveelheden strovlas waarvoor de bewijzen van verwerking binnen achttien maanden na het einde van het verkoopseizoen worden geleverd, gerelateerd aan de totale hoeveelheden strovlas die afkomstig zijn van de oppervlakten waarvoor contracten of verwerkingsverbindingen lopen.

De lidstaten stellen de lijst van stukken vast waarmee genoemd bewijs wordt geleverd. De lijst omvat ten minste, voor de gehele betrokken periode, de maandelijks overzichten van de voorraadboekhouding en de kopieën van de verkoopfacturen van de door de eerste verwerking verkregen producten.

4. Op verzoek van de eerste verwerker of van de in lid 2 bedoelde teler en met instemming van de bevoegde autoriteit kan de steun zonder het stellen van zekerheid worden uitgekeerd, voorzover de bewijzen dat aan de in lid 3 bedoelde primaire eis binnen twaalf maanden na het einde van het verkoopseizoen is voldaan, vooraf worden geleverd.

De steun wordt uitgekeerd voor de hoeveelheden strovlas waarvoor het bewijs van verwerking binnen 18 maanden na het einde van het verkoopseizoen wordt geleverd, gerelateerd aan de totale hoeveelheden die afkomstig zijn van de oppervlakten waarvoor contracten of verwerkingsverbindingen lopen. De bevoegde autoriteit kan echter een minimumbedrag van uitbetalingen vaststellen.

Wanneer de termijn voor het vervullen van de primaire eis niet in acht genomen wordt of wanneer de bewijzen dat aan de primaire eis is voldaan, niet binnen de vastgestelde termijn worden geleverd, wordt het steunbedrag dat zou zijn uitgekeerd, verminderd met een percentage dat gelijk is aan het gedeelte van de zekerheid dat bij toepassing van lid 3 zou zijn verbeurd.

5. Wanneer uitzonderlijke weersomstandigheden tot gevolg hebben gehad dat een gedeelte van de hoeveelheden strovlas dat afkomstig is van de oppervlakten waarvoor contracten of verwerkingsverbindingen lopen, ongeschikt voor verwerking is gewor-

den, geeft de bevoegde autoriteit, na controle ter plaatse, de zekerheid vrij of betaalt zij, bij toepassing van lid 4, toch het steunbedrag voor de betrokken hoeveelheden, behalve wanneer het kwaliteitsverlies van het strovlas aan de teler of de eerste verwerker is toe te rekenen.”.

11. Het volgende artikel 17 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 17 bis

1. De in dit artikel vastgestelde overgangsmaatregelen gelden voor het verkoopseizoen 1997/1998.

2. Eerste verwerkers worden geacht te zijn erkend in de zin van de bepalingen van artikel 3, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 619/71, wanneer zij overeenkomstig de genoemde bepalingen contracten hebben gesloten en/of verwerkingsverbindingen hebben aangegaan.

Telers worden geacht te zijn erkend, wanneer zij de verwerkingsverbindingen overeenkomstig de betrokken bepalingen hebben aangegaan.

Lid 4 van artikel 5 bis is evenwel reeds vanaf het verkoopseizoen 1997/1998 op de eerste verwerkers en telers van toepassing.

3. Wanneer het al minstens vanaf het verkoopseizoen 1996/1997 plaatselijk gebruikelijk is dat telers het strovlas voor eigen rekening in inrichtingen op het grondgebied van een derde land laten verwerken, zijn de voorschriften in verband met de erkenning voor hen niet van toepassing. De bevoegde autoriteit vergewist zich dan echter door een controle ter plaatse ervan dat de in de lidstaat opnieuw binnengebrachte verwerkte hoeveelheden, wat omvang betreft, overeenkomen met de geoogste en geleverde hoeveelheden strovlas. Na uitvoering van deze controle wordt in dit geval aan de teler het volledige steunbedrag betaald.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 1997/1998. Artikel 1, punt 1, is echter eerst van toepassing met ingang van het verkoopseizoen 1998/1999.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 8 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 625/97 VAN DE COMMISSIE

van 9 april 1997

betreffende de afgifte van invoercertificaten voor knoflook van oorsprong uit China

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit⁽¹⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 885/96 van de Commissie van 15 mei 1996 tot vaststelling van een vrijwaringsmaatregel ten aanzien van de invoer van knoflook uit China⁽²⁾, en met name op artikel 1, lid 3,

Overwegende dat uit derde landen ingevoerde knoflook krachtens Verordening (EEG) nr. 1859/93 van de Commissie⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1662/94⁽⁴⁾, alleen na overlegging van een invoercertificaat in het vrije verkeer mag worden gebracht;

Overwegende dat in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 885/96 is bepaald dat voor de in de periode van 1 juni 1996 tot en met 31 mei 1997 ingediende aanvragen voor knoflook van oorsprong uit China slechts invoercertificaten worden afgegeven tot een bepaalde maximumhoeveelheid per maand;

Overwegende dat, gelet op de in artikel 1, lid 2, van voornoemde verordening vastgestelde criteria en de reeds afgegeven invoercertificaten, met de hoeveelheden die op 4

april 1997 zijn aangevraagd, de in de bijlage bij genoemde verordening voor april 1997 vastgestelde maandelijkse maximumhoeveelheid wordt overschreden; dat derhalve moet worden bepaald in hoeverre voor die aanvragen invoercertificaten kunnen worden afgegeven; dat na 4 april en vóór 5 mei 1997 ingediende aanvragen om afgifte van certificaten bijgevolg moeten worden afgewezen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De aanvragen om invoercertificaten voor knoflook van GN-code 0703 20 00, van oorsprong uit China, die op 4 april 1997 krachtens artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 1859/93 zijn aangevraagd, worden, rekening houdende met de door de Commissie op 9 april 1997 ontvangen informatie, ingewilligd voor 0,24855 % van de gevraagde hoeveelheid.

Voor bovengenoemd product worden de na 4 april en vóór 5 mei 1997 ingediende aanvragen om invoercertificaten afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 297 van 21. 11. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 119 van 16. 5. 1996, blz. 12.

⁽³⁾ PB nr. L 170 van 13. 7. 1993, blz. 10.

⁽⁴⁾ PB nr. L 176 van 9. 7. 1994, blz. 1.

VERORDENING (EG) Nr. 626/97 VAN DE COMMISSIE**van 9 april 1997****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 10 april 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 april 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB nr. L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB nr. L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB nr. L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 9 april 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen (¹)	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 20	052	93,6
	204	62,6
	212	116,5
	624	128,7
	999	100,3
0709 90 75	052	132,1
	204	62,0
	999	97,1
0805 10 11, 0805 10 15, 0805 10 19	052	64,3
	204	43,7
	212	61,0
	220	36,8
	400	37,1
	448	26,8
	600	45,3
	624	50,3
	625	39,8
	999	45,0
0805 30 20	600	63,8
	999	63,8
0808 10 61, 0808 10 63, 0808 10 69	060	50,6
	388	98,6
	400	91,5
	404	98,5
	508	71,7
	512	69,4
	524	74,8
	528	67,6
	804	102,5
	999	80,6
	0808 20 37	388
512		59,4
528		74,9
999		68,1

(¹) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB nr. L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

RICHTLIJN 97/15/EG VAN DE COMMISSIE

van 25 maart 1997

tot bekrachtiging van Eurocontrol-normen en tot wijziging van Richtlijn 93/65/EEG van de Raad betreffende de vaststelling en het gebruik van compatibele technische normen en specificaties voor de aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtverkeersafhandeling

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 93/65/EEG van de Raad van 19 juli
1993 betreffende de vaststelling en het gebruik van
compatibele technische normen en specificaties voor de
aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtver-
keersafhandeling⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 3 en artikel
5, lid 2,

Overwegende dat de Commissie overeenkomstig artikel 3
van Richtlijn 93/65/EEG bevoegd is om Eurocontrol-
normen te erkennen en te bekrachtigen;

Overwegende dat bijlage I bij Richtlijn 93/65/EEG een
indicatieve lijst van Eurocontrol-normen bevat en dat
deze lijst zo volledig mogelijk dient te zijn;

Overwegende dat bijlage II bij Richtlijn 93/65/EEG de
lijst bevat van de aanbestedende diensten die bevoegd zijn
tot de aankoop van luchtverkeersapparatuur en dat deze
lijst actueel moet blijven;

Overwegende dat, aangezien Eurocontrol twee normen
heeft vastgesteld, deze normen bindend dienen te worden
verklaard; dat ook de indicatieve lijst in bijlage I dient te
worden gewijzigd ten gevolge van de invoering door Euro-
control van het Eatchip-programma;

Overwegende dat het nodig is bijlage II te wijzigen om
rekening te houden met door de lidstaten aangemelde
wijzigingen en om de aanbestedende diensten van nieuwe
lidstaten op te nemen;

Overwegende dat de bepalingen van deze richtlijn over-
eenstemmen met het advies van het overeenkomstig
Richtlijn 93/65/EEG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De bindende elementen van Eurocontrol-specificaties die
opgenomen zijn in de volgende Eurocontrol-
normeringsdocumenten worden bekrachtigd voorzover zij
nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van een geïntegreerd
Europees systeem voor luchtverkeersafhandeling:

— de Eurocontrol-norm voor On-Line Data Interchange
(OLDI), editie 1, (Eurocontrol-documentreferentie
001-92);

— de Eurocontrol-norm voor Air Traffic Services Data
Exchange Presentation (presentatie van ATS-
gegevensuitwisseling) (ADEXP) (Eurocontrol-docu-
ment-referentie 002-93).

Artikel 2

Bijlage I bij Richtlijn 93/65/EEG wordt vervangen door
de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 3

Bijlage II bij de richtlijn wordt als volgt gewijzigd:

1. De aanbestedende diensten van Eurocontrol, België,
Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië,
Portugal en het Verenigd Koninkrijk worden als volgt
gewijzigd:

EUROCONTROL

Raketstraat 96
B-1130 Brussel

België:

Regie der Luchtwegen
CCN
Vooruitgangstraat 80, Postbus 2
B-1030 Brussel

Denemarken:

Statens Luftfartsvæsen
(Civil Aviation Administration)
Postbox 744
DK-Copenhagen SV

Billund Lufthavn
PO Box 10
DK-7190 Billund

Københavns Lufthavne A/S
PO Box 74
Flyvervej 11
DK-2770 Kastrup

Frankrijk:

Ministre chargé de l'aviation civile
Direction générale de l'aviation civile
48, rue Camille Desmoulins
F-92452 Issy les Moulineaux Cedex

en, binnen zijn ressort:

Aéroport de Paris
291, Boulevard Raspail
F-75675 Paris Cedex 14

⁽¹⁾ PB nr. L 187 van 29. 7. 1993, blz. 52.

Griekenland:

Ministry of Transport and Communications
Civil Aviation Authority
General Directorate of Air Navigation

die met name delegeert aan:

Electronics Division
Vasileos Georgiou 1
PO Box 73751-Elliniko
GR-16604 Athens

Ierland:

The Irish Aviation Authority
Aviation House
Hawkins Street
IRL-Dublin 2

Aer Rianta Cpt.
Dublin Airport
IRL-Co. Dublin

Italië:

ENAV
Ente Nazionale di Assistenza al Volo
Via Salaria, 715
I-00138 Roma

Portugal:

ANA-E.P. (Empresa Pública de Aeroportos e Navegação Aérea)
Rua D, Edifício 120
Aeroporto de Lisboa
P-1700 Lisboa

Verenigd Koninkrijk:

National Air Traffic Services Ltd
CAA House
45-59 Kingsway
UK-London WC2B 6TE

2. De volgende aanbestedende diensten worden aan de lijst toegevoegd:

Oostenrijk:

Austro Control GmbH
Schnirchgasse 11
A-1030 Wien

Finland:

Ilmailulaitos/Luuffartsverket
(CAA Finland)
PO Box 50
FIN-01531 Vantaa

Zweden:

Swedish Civil Aviation Administration
Luuffartsverket
Vikboplan 11
S-601 79 Norrköping

Artikel 4

1. De lidstaten doen de nodige bepalingen in werking treden om uiterlijk vóór 1 december 1997 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mee van de belangrijkste bepalingen van intern recht die zij aannemen op het door deze richtlijn bestreken terrein. De Commissie stelt de andere lidstaten daarvan in kennis.

Artikel 5

De richtlijn treedt in werking de twintigste dag volgende op haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 25 maart 1997.

Voor de Commissie

Neil KINNOCK

Lid van de Commissie

*BIJLAGE**„BIJLAGE I***GEBIEDEN VOOR EUROCONTROL-NORMEN ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3****Indicatieve lijst**

Communicatie
Navigatie
Surveillance
Dataverwerkingssystemen
Procedures voor luchtruimbeheer en ATM-procedures
ATM-werkvoorschriften en operationele eisen
Menselijke hulpbronnen”

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 2 oktober 1996

betreffende door de Franse staat verleende steun aan de audiovisuele productiemaatschappij *Société française de production*

(Slechts de tekst in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/238/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste
alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese
Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1,
onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde
artikelen de gelegenheid te hebben geboden hun opmer-
kingen te maken⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

DE BETROKKEN STEUN

I

Deze beschikking heeft betrekking op een bedrag van
1,110 miljard Ffr. dat over de periode 1993-1996 als steun
werd toegekend aan de *Société française de production*
(hierna: „SFP” genoemd). In 1993 en 1994 werd 860
miljoen Ffr. betaald en in februari 1996 nog eens 250
miljoen Ffr.

BESCHRIJVING

II

Verscheidene concurrenten van SFP die zich benadeeld
voelden door de lage prijzen die SFP dankzij deze steun

kon aanrekenen, dienden op 7 april 1994 bij de
Commissie een klacht in. Bij brief van 22 juni 1994
verzocht de Commissie de Franse autoriteiten om inlich-
tingen. Na een bijeenkomst met vertegenwoordigers van
de Commissie op 12 september 1994 antwoordden de
Franse autoriteiten bij brief van 21 oktober 1994 op de
vragen van de Commissie over de verenigbaarheid van de
steun met de gemeenschappelijke markt.

Deze antwoorden namen evenwel de twijfel van de
Commissie niet weg, meer bepaald omdat er geen enkele
rechtvaardiging leek te zijn voor een uitzondering op
basis van artikel 92, lid 3, onder c) en d), en omdat geen
bruikbaar herstructureringsplan aan de Commissie was
voorgelegd.

Haar twijfel bracht de Commissie ertoe, bij besluit van 16
november 1994 de procedure van artikel 93, lid 2, van het
EG-Verdrag in te leiden. Dit besluit werd aan de Franse
regering meegedeeld bij schrijven van 1 december 1994
waarin zij werd aangemaand haar opmerkingen inzake de
twijfel van de Commissie aan de verenigbaarheid van de
steun kenbaar te maken, een volledig en realistisch
herstructureringsplan te verstrekken en zich ertoe te
verbinden, zonder voorafgaande goedkeuring van de
Commissie geen andere openbare middelen ter beschik-
king van SFP te stellen (brief gepubliceerd in het in voet-
noot 1 vermelde Publikatieblad van 1995).

De brief waarin de Franse regering zich ertoe verbond
geen nieuwe steun toe te kennen zonder de instemming
van de Commissie, werd op 16 december 1994 verzonden.
De Franse autoriteiten maakten opmerkingen bij een
brief van 16 januari 1996.

⁽¹⁾ PB nr. C 80 van 1. 4. 1995, blz. 7.
PB nr. C 171 van 15. 6. 1996, blz. 3.

Na de inleiding van de procedure ontving de Commissie noch van de overige lidstaten noch van andere belanghebbenden opmerkingen.

Vervolgens vonden op 21 december 1995 en 15 februari 1996 bijeenkomsten met vertegenwoordigers van de Commissie en de Franse autoriteiten plaats. Daarin werden de voorgenomen maatregelen van de Franse autoriteiten ten behoeve van SFP besproken en werd beklemtoond dat een herstructureringsplan noodzakelijk was. De Franse autoriteiten waren voornemens SFP te privatiseren en die operatie aan een herstructurering van de onderneming te koppelen.

Op de bijeenkomst van 15 februari 1996 legde de Franse delegatie [...] ⁽¹⁾ over, waarin de werkelijke financiële situatie van SFP en haar vooruitzichten inzake privatisering werden beoordeeld. [...] bevestigde dat die financiële situatie problematisch was, aangezien de jaarlijkse verliezen van SFP meer dan 100 miljoen Ffr. bedroegen, dat de behoefte aan financiële steun bleef bestaan en dat een herstructurering noodzakelijk was.

Zoals tijdens de vorige bijeenkomst op 21 december 1995 stelden de Franse autoriteiten de vertegenwoordigers van de Commissie ervan op de hoogte, dat een nieuwe kapitaalbreng noodzakelijk was teneinde te voorzien in de dringende liquiditeitsbehoeften van de onderneming. Deze inbreng, ten bedrage van 250 miljoen Ffr., werd door de Franse autoriteiten in hun brief van 19 februari 1996 officieel aangemeld. De Commissie breidde bij besluit van 15 mei 1996 de procedure tot dit bedrag uit. Dit besluit werd de Franse autoriteiten meegedeeld bij brief van 4 juni 1996 (gepubliceerd in het in voetnoot 1 vermelde Publikatieblad van 1996).

In het door de Franse autoriteiten aan de vertegenwoordigers van de Commissie op de bijeenkomst van 15 februari 1996 voorgelegde tijdschema was bepaald dat het Parlement in april 1996 de vereiste privatiseringswet zou goedkeuren en dat de eigendomsoverdracht einde juni of begin juli 1996 zou moeten plaatsvinden. Volgens de Franse autoriteiten zou het mogelijk zijn onmiddellijk na de aanvaarding van de privatiseringswet door het Parlement (april 1996) een herstructureringsplan voor te leggen. In een schrijven van de Franse regering aan de Commissie van 27 februari 1996 werden bijkomende inlichtingen verschaft over de privatisering van SFP.

Sinds de inleiding van de procedure zijn meer dan 18 maanden verstreken, waarin de Commissie de Franse autoriteiten herhaaldelijk heeft herinnerd aan hun gehoudenheid een herstructureringsplan in te dienen. Op de bijeenkomst van 15 februari 1996 werd duidelijk gesteld dat de Commissie niet langer dan tot einde april 1996 zou wachten en dat zij verplicht zou zijn een ongunstig besluit te nemen wanneer haar op die datum geen herstructureringsplan was meegedeeld.

(1) [...] vertrouwelijk.

Die termijn is nu vier maanden verstreken en nog steeds is bij de Commissie geen herstructureringsplan ingediend. Uit de telefax die de Franse regering op 1 juli 1996 aan de Commissie heeft gestuurd om haar over de voortgang van de herstructurering in te lichten, moet worden afgeleid dat dit plan nog verre van afgerond is, aangezien het niet vóór einde september 1996 beschikbaar zal zijn. Bij brief van 29 augustus 1996 hebben de Franse autoriteiten inlichtingen verstrekt over een aanbod tot overname van SFP. Dit aanbod bevat een voorstel van de bieder voor de reorganisatie van SFP, maar de Franse autoriteiten hebben niet meegedeeld of de Franse regering voornemens was het aanbod te aanvaarden en of dit voorstel dus zou worden uitgevoerd. Derhalve kan dit voorstel niet als het noodzakelijke herstructureringsplan worden beschouwd.

III

De omstrede steun moet worden onderzocht in de algemene context van de ontwikkeling van de Franse audiovisuele markt.

In 1974 werd de ORTF, de nationale omroep- en televisieorganisatie, opgesplitst in verschillende ondernemingen: de activiteiten voor televisieproductie werden voortgezet door een nieuwe onderneming, SFP, en de omroepactiviteiten werden aan verscheidene andere organisaties toevertrouwd. SFP bleef op de Franse audiovisuele markt echter een beschermde positie genieten. Thans berust de zeggenschap over SFP voor 100 % bij de staat [...].

SFP is een houdstermaatschappij die drie werkmaatschappijen overkoepelt: Studios, Vidéo en Productions. De houdstermaatschappij (met 67 werknemers) werd opgericht in 1994 en levert een aantal diensten (juridisch advies, personeelsbeheer) aan de andere afdelingen van het concern.

De groep Studios (een volledige dochteronderneming) biedt een uitgebreid assortiment diensten in verband met de productie van amusementsuitzendingen, spelen en reclame voor televisie. Zij omvat de volgende afdelingen (situatie eind 1995):

- „amusement, spelen, reclame”: acht personen die belast zijn met de relaties met klanten;
- „opnamen” (334 personen): levert opnamematerieel en -ploegen, voornamelijk aan televisiemaatschappijen;
- „studio's” (54 personen): voorbereiding van studio's voor de productie van televisieprogramma's. Stelt studio's ter beschikking aan producenten of omroepmaatschappijen die amusementsprogramma's willen produceren;
- „beheer van operaties” en „functionele diensten” (111 personen): deze afdelingen coördineren de verschillende bestanddelen die nodig zijn voor de productie en leveren de algemene diensten binnen de pool „Studios”;
- „France costumes” (twaalf personen): levert de kostuums voor de productie van televisieprogramma's en van speelfilms.

De groep „Vidéo” is gespecialiseerd in de doorgifte van belangrijke evenementen (hoofdzakelijk sportevenementen) waarvoor bijzonder zware vaste en mobiele opnamemiddelen vereist zijn. Zij verricht ook opnamewerkzaamheden voor rekening van „Studios”. Zij heeft twee afdelingen:

- „SFP équipement” (213 werknemers in 1993): levert het materieel en de ploegen voor de opnamen;
- „SFP post production vidéo” (63 werknemers in 1993): zorgt voor de montage van de video-opnamen.

De derde dochteronderneming is de groep „Productions” (43 werknemers in 1993): haar activiteiten omvatten voornamelijk de productie of coproductie van audiovisuele programma's voor televisiekanalen en van speelfilms. Haar twee afdelingen zijn „SFP cinéma” en „15-30 productions”.

IV

De sector audiovisuele producties werd in 1986 voor de concurrentie opengesteld. SFP, die slecht op dit nieuwe mededingingsklimaat was voorbereid, verloor aan omzet en begon financiële moeilijkheden te ondervinden. Die problemen leidden tot drastische personeelsverminderingen: terwijl zij in 1985 nog 2 515 personen in dienst had, bedroeg het aantal personeelsleden einde 1995 nog slechts 1 056. Haar omzet voor 1995 bedroeg 646 miljoen Ffr.

De sinds 1986 gemaakte verliezen werden door de staat en de overige overheidsaandeelhouders vergoed. Het totale bedrag van de sindsdien uitgekeerde overheidssteun bedraagt meer dan 2 miljard Ffr.

Voor de periode 1986-1990 werd in het kader van een eerste overheidsingrijpen in totaal 940 miljoen Ffr. aan steun uitgekeerd en in het kader van een tweede operatie, die in 1991 werd uitgevoerd, werd nog eens 320 miljoen Ffr. bijkomende steun verleend, dit wil zeggen in totaal 1,260 miljard Ffr. (194 miljoen ecu). De Commissie gaf bij besluiten van respectievelijk 27 februari 1991 en 25 maart 1992 voor die twee operaties haar toestemming.

Bij de vaststelling van het besluit van 1992 verklaarden de Franse autoriteiten dat het hier de laatste steunoperatie betrof. Desondanks hebben zij echter hun financiële steun aan de onderneming voortgezet. Deze bleek ondanks de optimistische vooruitzichten die regelmatig over haar situatie werden verspreid, niet in staat zich daadwerkelijk aan de concurrentie aan te passen.

Dit leidde tot een derde operatie ten behoeve van de onderneming, waarbij de staat haar in 1993 opnieuw 460 miljoen Ffr. en in 1994 400 miljoen Ffr. uitkeerde, dit wil zeggen in totaal 860 miljoen Ffr. (132 miljoen ecu). Tegen deze laatste steun leidde de Commissie bij besluit van 16 november 1994 een procedure in.

De vierde en laatste operatie ten bedrage van 250 miljoen Ffr. (39 miljoen ecu) werd door de Franse autoriteiten aangekondigd op 16 februari 1996. Bij besluit van 15 mei

1996 besloot de Commissie die nieuwe steun te onderzoeken in het kader van de reeds ingeleide procedure.

Met inbegrip van deze laatste operatie bedraagt het totale gedurende de periode 1986-1996 aan de onderneming uitgekeerde steunbedrag 2,370 miljard Ffr. (365 miljoen ecu).

V

Bij de eerste steunoperatie (1986-1990) voerden de Franse autoriteiten aan, dat de onderneming in 1992 haar financieel evenwicht zou terugvinden dankzij een herstructureringsplan dat op 13 juni 1990 door de aandeelhouders van SFP was goedgekeurd en in 1990 en 1991 zou worden uitgevoerd. Dit plan was gebaseerd op, enerzijds, de hypothese dat SFP in staat zou zijn haar marktpositie te herstellen en haar omzet te verhogen en, anderzijds, op maatregelen inzake de reorganisatie van de onderneming, de verlaging van haar vaste kosten (met name door een vermindering van het aantal werknemers en de verkoop van een deel van haar vaste activa) en het zoeken van partners voor sommige van haar activiteiten.

De tweede steunoperatie (1991) bleek nodig door de tegenvallende resultaten van de uitvoering van het plan van 1990. De omzet steeg niet zoals gehoopt, omdat de vraag naar de door SFP aangeboden diensten minder groot was dan verwacht. De personeelsverminderingen werden volgens plan uitgevoerd, maar waren kennelijk onvoldoende. De verkoop van vaste activa en de voorgenomen samenwerkingsovereenkomsten konden niet worden uitgevoerd.

Het nieuwe herstructureringsplan dat vervolgens werd voorgesteld, voorzag in de voortzetting van de reorganisatiepogingen, door een nieuwe vermindering van de vaste kosten (met nieuwe onderhandelingen over de arbeidsvoorwaarden van het personeel) en het sluiten van samenwerkingsovereenkomsten. Beloofd werd dat de financiële toestand in 1994 weer gezond zou zijn.

Volgens de Franse autoriteiten was de derde operatie (1993-1994) noodzakelijk om de onderneming in staat te stellen de rente en aflossingen van haar schulden en de kosten in verband met de ontslagen te betalen, alsmede om haar liquiditeitstoestand te verbeteren die was verslechterd door de vertraging bij de verkoop van de vaste activa. De Franse regering voorspelde dat het financiële evenwicht tegen het einde van 1995 zou worden bereikt. De van de onderneming gevraagde inspanningen om zich aan te passen blijkt evenwel nog steeds geen resultaat te hebben: het personeel blijft te groot en de salarissen zijn te hoog en beide moeten worden verminderd. [. . .]. Het zoeken naar partners heeft nog steeds geen resultaat opgeleverd. Derhalve moet worden vastgesteld, dat vele van de oude problemen nog steeds niet zijn opgelost en dat de herstructureringsinspanningen moeten worden voortgezet.

Volgens persberichten zouden de verliezen van SFP in werkelijkheid zijn gestegen tot 270 miljoen Ffr. in 1995, bij een omzet van 646 miljoen Ffr.

In haar besluit van 25 maart 1992 had de Commissie er duidelijk op gewezen, dat de tweede operatie de laatste diende te zijn. Zonder twijfel is de onderhavige die reeds daadwerkelijk werd uitgekeerd, derhalve een inbreuk op de verbintenis van de Franse regering, dat de tweede operatie de laatste zou zijn.

HET STANDPUNT VAN DE FRANSE REGERING

VI

Volgens de Franse regering is de steun verenigbaar om de volgende redenen:

- de herstructureringsmaatregelen zijn in uitvoering. Zoals reeds vermeld, omvatten die maatregelen dezelfde acties, en streven zij dezelfde doeleinden na als toen de Commissie toestemming had gegeven voor de vorige steun;
- de uitgekeerde steun moet de hoge kosten van SFP compenseren en laten haar niet toe haar marktprijzen kunstmatig te verlagen;
- de markten voor audiovisuele productie zijn markten die om taalredenen nationaal blijven. De activiteit van SFP is voornamelijk gericht op de Franse markt en haar concurrenten zijn Franse ondernemingen. Hieruit leiden de Franse autoriteiten af, dat de toegekende steun het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig kan beïnvloeden.

BEOORDELING

VII

De financiële steun werd goedgekeurd en uitgekeerd zonder vooraf bij de Commissie te zijn aangemeld en is bijgevolg onwettig.

De Commissie dient de volgende vragen te onderzoeken:

- Vormen de door de staat verschaft financiële middelen steunmaatregelen in de zin van artikel 92, lid 1, EG-Verdrag? Hiertoe moeten zij
 - door een staat zijn toegekend of met staatsmiddelen zijn bekostigd;
 - de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen;
 - het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloeden.
- Kan de betrokken steun voor één van de in artikel 92, lid 3, onder c) of d), genoemde uitzonderingen in aanmerking komen?

De door de Franse staat verschaft financiële middelen komen alleen aan de Société française de production (SFP) ten goede, met uitsluiting van alle overige bedrijven en begunstigen deze onderneming ten opzichte van haar concurrenten. Een particuliere investeerder zou nooit hebben ingestemd met een derde en vervolgens een vierde financiële operatie zonder concrete vooruitzichten inzake rendabiliteit. In de huidige zaak is het niet van belang of de inbreng van de overheidsaandeelhouders is geschied in de vorm van een subsidie of een operatie

waarbij kapitaal werd ingebracht („kapitaalinjectie”). Voor dit laatste geval moet worden opgemerkt dat in weerwil van het vanaf 1990 voorspelde snelle herstel, de onderneming in 1995 nog steeds verlies leed ondanks de voorgaande steunoperatie en dat niets een gunstige evolutie laat verhopen. De door de Franse regering vermelde herstructureringsmaatregelen (zie deel V) zijn onvoldoende:

- de collectieve overeenkomst inzake de salarissen voor de overheidssector zou buiten toepassing moeten worden verklaard, daar de huidige structuur van de loonlasten bij SFP niet concurrerend is. Het is evenwel twijfelachtig of een nieuwe loonovereenkomst kan worden gesloten;
- het zoeken van eventuele partners voor de verschillende activiteiten blijkt moeizamer dan verwacht;
- bovendien is het passende herstructureringsplan dat door de Commissie bij de inleiding van de procedure was geëist nog steeds niet door de Franse autoriteiten ingediend, terwijl de tot op heden voorgestelde en ten uitvoer gelegde maatregelen niet volstaan om de levensvatbaarheid van de onderneming te verzekeren. De betrokken steun moet derhalve worden gelijkgesteld met exploitatiesteun, die niet kan worden toegeestaan.

VIII

De Commissie is van oordeel, dat het handelsverkeer tussen de lidstaten in de zin van artikel 92, lid 1, door de onderwerpelijke steun ongunstig wordt beïnvloed. Volgens de Franse regering is slechts een beperkt deel van de productie van SFP (10 % van de video-productie) voor de internationale concurrerende markt bestemd. Zulks doet echter geenszins af aan het feit dat de toegekende financiële steun SFP in een betere positie plaatst om haar diensten in de overige lidstaten of de EER-staten in de handel te brengen, en maakt het voor buitenlandse audiovisuele bedrijven moeilijker met hun diensten door te dringen op de Franse markt.

Er moet ook rekening worden gehouden met het bestaan van een Europese markt voor producties die voor de televisie en de bioscoop zijn bestemd. Deze markt wordt gekenmerkt door het maken van coproducties door Europese producenten en door de uitzending van audiovisuele producties in andere landen dan het land waar zij werden gemaakt. Dit geldt in het bijzonder voor de Franse markt, gelet op het actieve beleid van de Franse regering om Franse producties in andere lidstaten te laten uitzenden.

Al vormt de culturele en taalverscheidenheid een factor van afscherming der markten en al brengt slechts 20 % van de Europese films het tot buiten de eigen landsgrenzen⁽¹⁾, toch versterkt de aanzienlijke steun aan SFP die afscherming nog. Zoals hiervoor opgemerkt, vermindert de steun de kans dat producties uit andere lidstaten in Frankrijk op de markt worden gebracht.

⁽¹⁾ Strategische opties voor de versterking van de programma-industrie in de context van het audiovisuele beleid van de Europese Unie-Groenboek, COM(94) 96 def. van 6 april 1994.

Bijgevolg moet de onderhavige steun worden geacht onder artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag te vallen. Het steunkarakter kan niet worden weerlegd op grond dat de financiële inbreng niet is gebruikt om exploitatieverliezen als gevolg van abnormaal lage prijzen of lagere prijzen dan de marktprijzen te dekken. De Franse regering heeft hiervoor geen enkel bewijs aangevoerd. Doch zelfs indien dit laatste het geval zou zijn, dan nog blijft het feit dat, zoals de Franse autoriteiten toegeven, die steun ertoe strekt leveranciers op de markt te handhaven wier kostenstructuur inefficiënt is en niet aangepast aan de concurrentie. Door die steun kunnen zij op kunstmatige wijze hun activiteiten voortzetten en, hun marktaandeel en hun tewerkstellingsniveau handhaven, ten nadele van de overige op de markt aanwezige concurrenten.

Bovendien staat de aard van de activiteiten van SFP evenmin toe een openbare dienstverplichting aan te voeren in verband met de bevordering van de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed, waardoor eventueel staatssteun gerechtvaardigd zou kunnen zijn.

IX

De afwijkingen van artikel 92, lid 2, en artikel 92, lid 3, onder a) en b), zijn in deze zaak niet relevant. De Commissie heeft derhalve onderzocht of de steun in aanmerking kon komen voor een van de afwijkingen van artikel 92, lid 3, onder c) en d).

Met de steun wordt beoogd de overleving van SFP te verzekeren. Om te verduidelijken onder welke voorwaarden de afwijking van artikel 92, lid 3, onder c), kan worden toegepast op steun aan ondernemingen in moeilijkheden, heeft de Commissie een kaderregeling goedgekeurd⁽¹⁾ waarin een aantal criteria worden vastgesteld waaraan de steun dient te voldoen:

- de steun moet gekoppeld zijn aan een herstructureeringsherstelprogramma dat in detail aan de Commissie moet worden voorgelegd en dat de levensvatbaarheid en gezondheid van de onderneming binnen een redelijk tijdsbestek moet kunnen herstellen;
- de voorgestelde maatregelen moeten de mededinging zo weinig mogelijk vervalsen en verenigbaar blijven met het gemeenschappelijk belang. Zij moeten een zodanige uitwerking op de marktpositie van de begunstigde hebben dat daardoor de vervalsende gevolgen van de steun op de mededinging in redelijke mate worden gecompenseerd;
- de steun moet tot het strikt noodzakelijke minimum worden beperkt.

In haar besluit van 16 november 1994 om de procedure in te leiden voor de derde steunoperatie, heeft de

Commissie een geschikt reorganisatieplan geëist. Na dit besluit hebben de Franse autoriteiten op 16 januari 1995, 15 februari 1996 en 29 augustus 1996 [...] overgelegd betreffende de situatie van SFP en de uitgevoerde herstructureeringsinspanningen. [...] moeten worden onderzocht om na te gaan of zij voldoende informatie bevatten om te kunnen worden beschouwd als het gevraagde herstructureeringsplan.

[...] herhalen in hoofdzaak de reeds voordien ter gelegenheid van de twee eerste steunoperaties door de Franse regering aan de Commissie medegedeelde feiten. In [...] van 16 januari 1995 wordt de slechte toestand van de onderneming beschreven en de noodzaak het aantal werknemers te verminderen, de arbeidsvoorwaarden te herzien, een deel van de vaste activa te verkopen en overeenkomsten te sluiten met partners voor de verkoop van sommige van deze activiteiten. [...] bevat echter geen argumenten waaruit zou kunnen blijken dat de onderneming die maatregelen op bevredigende wijze zou kunnen uitvoeren, dat die maatregelen een voldoende bijdrage tot de levensvatbaarheid van de onderneming leveren, dat zij de mededinging zo weinig mogelijk vervalsen en dat de steun is beperkt tot het strikt noodzakelijke minimum. [...] kan dus niet worden beschouwd als het gevraagde herstructureeringsplan.

[...] 15 februari 1996 is [...] en werd door de Franse autoriteiten niet voorgesteld als een herstructureeringsplan. [...] de actuele financiële toestand van SFP en bevat overwegingen inzake de privatisering van SFP. [...] dat de personeelslasten buitensporig hoog zijn en dat de omzet niet in de hand wordt gehouden. Dit verklaart waarom het voor 1995 voorziene financiële evenwicht nog steeds niet is bereikt, wat illustreert dat de meeste beoogde maatregelen niet zijn uitgevoerd. [...] moeten de aanbiedingen van derden die belang stellen in de overname van de onderneming een herstructureeringsplan bevatten.

Bij brief van 29 augustus 1996 hebben de Franse autoriteiten inlichtingen verstrekt over een aanbod tot overname van SFP. Dit aanbod bevat een voorstel van de bieder tot herstructurering van SFP, maar de Franse autoriteiten hebben niet verklaard of de Franse regering het aanbod wenste aan te nemen en of het dus zou worden aanvaard. Dit voorstel kan dus niet als het vereiste herstructureeringsplan worden beschouwd.

De conclusie is, dat meer dan 18 maanden zijn verstreken sinds de inleiding van de procedure en dat, niettegenstaande de vertegenwoordigers van de Commissie de Franse autoriteiten herhaaldelijk hebben herinnerd aan hun verplichting een herstructureeringsplan voor te leggen, dit plan nog steeds ontbreekt. Tijdens de bijeenkomst van 15 februari 1996 heeft de Commissie de Franse autoriteiten duidelijk gemaakt, dat zij niet langer dan tot einde april 1996 zou wachten en dat zij een ongunstig besluit zou moeten nemen indien het herstructureeringsplan haar op die datum niet zou zijn voorgelegd. Deze termijn is thans vijf maanden verstreken en het plan is nog steeds niet bij de Commissie ingediend.

⁽¹⁾ Communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureeringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB nr. C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12).

Zonder herstructureringsplan zullen de activiteiten verlieslijdend blijven en de betrokken steun moet dus worden gelijkgesteld met exploitatiesteun (zie deel VII). Deze steun kan niet worden goedgekeurd uit hoofde van artikel 92, lid 3, onder c) (steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën te vergemakkelijken).

Er moet worden vastgesteld, dat de betrokken steun bestemd is om de overleving van SFP te verzekeren en dat zij het karakter heeft van exploitatiesteun, terwijl de Franse regering geen feiten of omstandigheden heeft aangevoerd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de steun tot doel had de cultuur en de instandhouding van het culturele erfgoed te bevorderen in de zin van artikel 92, lid 3, onder d).

Met name wegens hun negatieve gevolgen voor de afscherming van de markten in Europa, een factor die de Commissie beschouwt als een van de voornaamste handicaps voor de Europese bedrijfstak van bioscoop- en televisieprogramma's, leveren deze steunmaatregelen voorts geen bijdrage tot de communautaire doelstelling inzake de ontwikkeling van een communautaire industrie die kan concurreren op de wereldmarkt. Deze vaststelling wordt nog versterkt doordat deze steun de levensvatbaarheid van SFP niet herstelt. De aan SFP verleende steun kan bijgevolg niet worden toegestaan op grond van artikel 92, lid 3, onder d). De gevolgen van niet-toekenning van de steun, namelijk een nieuwe verslechtering van de situatie van SFP ten gunste van de meer concurrerende ondernemingen, inzonderheid de Franse, vormen derhalve geen geschikte grondslag om artikel 92, lid 3, onder d), in te roepen.

Mitsdien moet worden geconcludeerd dat de betrokken steun niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, daar elke grond voor toepassing van een van de in artikel 92, leden 2 of 3, voorziene afwijkingen ontbreekt.

X

Daar de Franse regering de steunmaatregel niet vooraf heeft aangemeld, heeft de Commissie haar opmerkingen inzake de maatregel niet kunnen uiteenzetten, voordat de maatregel werd uitgevoerd. De toekenning en de uitbeta-

ling van steun zonder voorafgaande aanmelding vormen een inbreuk op artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag. Bijgevolg is de betrokken steun, ten bedrage van 1,110 miljard Ffr., onwettig en dient hij, ook gelet op het feit dat hij niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, door de begunstigde te worden terugbetaald,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De steun ten bedrage van 1,110 miljard Ffr. die in de periode 1993-1996 aan SFP is uitbetaald, is onwettig daar hij is toegekend in strijd met de procedure van artikel 93, lid 3. Hij is eveneens onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

De Franse regering vordert van SFP het in artikel 1 genoemde bedrag van 1,110 miljard Ffr. terug, vermeerderd met rente over de periode vanaf de datum van toekenning van de onwettige steun tot de datum van terugbetaling ervan. De rentevoet is de referentierentvoet voor Frankrijk die door de Commissie wordt gehanteerd ter berekening van het steunelement in regionale investeringssteun.

Artikel 3

De Franse regering deelt de Commissie binnen twee maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen zijn genomen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Franse Republiek.

Gedaan te Brussel, 2 oktober 1996.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 4 december 1996

betreffende steunmaatregelen van de Belgische regering in het kader van de Maribel bis/ter-regeling

(Slechts de tekst in de Nederlandse en in de Franse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(97/239/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 61, lid 1, eerste alinea,

Na de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken overeenkomstig deze artikelen,

Overwegende hetgeen volgt:

I

Bij schrijven van 9 juli 1996⁽¹⁾ heeft de Commissie de Belgische regering in kennis gesteld van de inleiding van de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van de in het kader van de Maribel bis/ter-regeling verleende steun aan ondernemingen die hun activiteit hoofdzakelijk uitoefenen in één van de sectoren die het meest zijn blootgesteld aan de internationale concurrentie.

In antwoord op het verzoek van de Commissie van 4 februari 1994 hadden de Belgische autoriteiten bij nota van 29 maart 1994 de Commissie in kennis gesteld van wijzigingen aangebracht in de Maribel-regeling, sedertdien Maribel bis-regeling genoemd, die tot doel hadden de ondernemingen „die het meest aan de internationale concurrentie waren blootgesteld” extra voordelen toe te kennen boven de voordelen van de oorspronkelijke Maribel-regeling. De Commissie ontving aanvullende informatie op 12 september 1994 en op 7 maart, 16 augustus, 28 september en 18 december 1995. Op grond van deze inlichtingen heeft de Commissie het volgende kunnen vaststellen.

De Maribel-regeling is ingevoerd voor een onbepaalde duur, bij de Belgische wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers. Ingevolge artikel 35 van deze wet genieten de werkgevers die handarbeiders tewerkstellen voor elk van deze werknemers een vermindering van de socialezekerheidsbijdragen. Oorspronkelijk bedroeg deze verminde-

ring 6,17 % van het loon van de betrokken werknemers. Gelet op de algemene strekking en automatische toepassing ervan werd deze regeling niet beschouwd als een onder artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag vallende steunmaatregel. Bij koninklijk besluit van 12 februari 1993 werd de vermindering van de socialezekerheidsbijdragen vastgesteld op 1 875 Bfr. per trimester en per tewerkgestelde werknemer, dit is 7 500 Bfr. per jaar.

Bij koninklijk besluit van 14 juni 1993 werd de regeling opnieuw gewijzigd en kreeg zij de naam „Maribel bis-regeling” mee: het kwartaalbedrag van 1 875 Bfr. werd op 6 250 Bfr. gebracht (op 1 januari 1994, met de „Maribel ter-regeling”, werd zij vastgesteld op 8 437 Bfr.) voor werkgevers die hoofdzakelijk hun activiteit uitoefenen in één van de sectoren die het meest zijn blootgesteld aan de internationale concurrentie. De vermindering in deze sectoren bedraagt dus sedert 1 januari 1994 (voor transportactiviteiten sedert 1 april 1994) 33 748 Bfr. per jaar per werknemer. De steun aan deze ondernemingen, te weten het verschil tussen de basisvermindering en de verhoogde vermindering, bedraagt bijgevolg 26 248 Bfr. per jaar per werknemer.

Voor ondernemingen met minder dan 20 werknemers was de driemaandelijke vermindering voor de eerste vijf werknemers in het koninklijk besluit van 12 februari 1993 vastgesteld op 2 825 Bfr. (vanaf 1 juli 1993 3 000 Bfr.). Voor de ondernemingen in één van de sectoren die het meest aan de internationale concurrentie zijn blootgesteld, werd dit bedrag in de Maribel bis-regeling verhoogd tot 7 200 Bfr. en in de Maribel ter-regeling tot 9 300 Bfr. Het gaat hier om evenwel een voordeel dat in de categorie de minimis-steunmaatregelen valt en dus niet onder artikel 92 van het EG-Verdrag valt. (De nettosteun, d.i. het verschil tussen de verminderingen voor de kleine ondernemingen en die voor de overige ondernemingen, is kleiner dan 1 744 ecu per drie jaar.)

Volgens de aanvullende informatie van de Belgische autoriteiten komt de verhoogde vermindering ten goede aan ondernemingen waarvan de hoofdactiviteit gelegen is in de winning en verwerking van niet-energetische grondstoffen en derivaten, de chemische, metaalverwerkende en mechanische industrie, de precisieoptiek en andere bewerkings- en verwerkingsindustrieën, alsmede bepaalde transportdiensten en -activiteiten, met name het internationale vervoer over de weg.

(¹) SG(96) D/6225.

De Maribel-regeling kostte in 1995 18 miljard Bfr. (465,1 miljoen ecu). Hiervan staat 11,4 miljard Bfr. (294,59 miljoen ecu) voor de verhoogde Maribel, dit wil zeggen voor steun.

In verband met de invoering van de verhoogde verminderingen ten gunste van bepaalde ondernemingen hebben twee bedrijven zich tot de Commissie gewend. Volgens het eerste bedrijf is steun aan de sectoren van de Belgische economie die het meest aan de buitenlandse concurrentie zijn blootgesteld, onverenigbaar met artikel 92 van het EG-Verdrag. Het tweede bedrijf, waaraan de verhoogde vermindering werd geweigerd, valt het discriminatoire karakter van de toekenning van deze verminderingen aan en eist hiervoor in aanmerking te komen.

De Commissie heeft besloten de procedure van artikel 93, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden, nu zij heeft vastgesteld dat de verhoogde verminderingen van de Maribel bis/ter-regelingen steunmaatregelen uitmaken in de zin van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en, op grond van de gegevens waarover de Commissie beschikt, niet in aanmerking komen voor één van de uitzonderingen van artikel 92, leden 2 en 3.

In het kader van deze procedure heeft de Commissie de Belgische regering aangemaand haar opmerkingen kenbaar te maken. Tevens heeft zij de andere lidstaten en belanghebbenden op de hoogte gebracht en hen, via bekendmaking van de beslissing tot inleiding van de procedure in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (¹), aangemaand hun opmerkingen kenbaar te maken.

De Belgische regering heeft haar opmerkingen kenbaar gemaakt bij schrijven aan de Commissie van 5 augustus 1996, ingekomen op 8 augustus 1996.

De Commissie heeft ook opmerkingen ontvangen van de Nederlandse regering alsmede van een aantal Nederlandse werkgevers- en beroepsorganisaties. Deze opmerkingen zijn aan de Belgische autoriteiten medegedeeld bij brieven van 26 september 1996 en 1 oktober 1996. De Belgische autoriteiten hebben hun commentaar daarop aan de Commissie meegedeeld bij schrijven van 17 oktober 1996.

II

De opmerkingen van de Belgische autoriteiten kunnen als volgt worden samengevat:

— De Belgische regering stelt voor de regeling te wijzigen door „een nieuwe regeling uit te werken die grondig verschilt van wat thans bestaat maar dezelfde doelstellingen nastreeft”. Volgens dit voorstel zou de verhoogde vermindering (verhoogde Maribel) worden toegekend aan werkgevers die hun activiteiten voornamelijk uitoefenen in de sectoren van verschillende divisies van de NACE-code, namelijk:

- landbouw, jacht, bosbouw en visserij (secties A en B),

- winning van erts (sectie C),
 - verwerkende industrie (sectie D),
 - transport, opslag en communicatie (sectie I).
- Zij rechtvaardigt dit systeem op grond van de volgende overwegingen:
- Het feit dat de verminderingen enkel gelden voor handarbeiders is „gerechtvaardigd door de aard en de economie van het stelsel, want op het gebied van sociale zekerheid, aanvullende sociale zekerheid, arbeidsrecht en werknemersorganisaties bestaan er fundamentele verschillen tussen handarbeiders en bedienden. Deze verschillen hebben bijvoorbeeld tot gevolg dat de risico's die samenhangen met ontslag en langdurige werkloosheid voor handarbeiders duidelijk groter zijn dan voor bedienden”. De beperking van de regeling tot de industrie is gerechtvaardigd omdat „de industrie het overgrote deel van de handarbeiders en lagere lonen, overigens een gevolg van de lage kwalificatie van de arbeiders, voor haar rekening neemt”.
 - Daarnaast heeft de verhoogde vermindering tot doel „het scheppen van werkgelegenheid in de industrie te bevorderen om te voorkomen dat in de toekomst de Belgische economie al te eenzijdig op de tertiaire sector zou berusten”.
 - Het beginsel van de forfaitaire vermindering heeft tot doel de verdeling van de beschikbare werkgelegenheid en het scheppen van deeltijdse banen aan te moedigen.
 - De bouwsector is van de regeling uitgesloten, omdat daarvoor socialezekerheidsregelingen en bijzondere belastingsregelingen gelden die gunstiger zijn.

III

De Nederlandse regering en werkgevers- en beroepsorganisaties zetten in hun opmerkingen uiteen, dat de verhoogde vermindering ten gunste van ondernemingen die hun activiteiten hoofdzakelijk uitoefenen in één van de sectoren die het meest aan de internationale concurrentie zijn blootgesteld, deze ondernemingen in belangrijke mate bevoordeelt ten nadele van de Nederlandse concurrenten. Naar hun oordeel gaat het hier om steun die niet met de gemeenschappelijke markt verenigbaar is.

IV

De Belgische regering heeft de bepalingen die aan de overheidssteun van de Maribel bis-regeling ten grondslag liggen, niet vooraf bij de Commissie aangemeld en is aldus haar verplichting krachtens artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag niet nagekomen. Dientengevolge is de op deze basis verleende steun onrechtmatig.

Het voordeel van de Maribel bis/ter-regeling dat er namelijk in bestaat de verhoogde vermindering van sociale bijdragen uitsluitend toe te kennen voor specifieke activiteiten, komt neer op overheidssteun die binnen de werkingsfeer van artikel 92, lid 1 van het EG-Verdrag valt. Aangezien slechts welbepaalde ondernemingen voor

(¹) PB nr. C 227 van 6. 8. 1996, blz. 8.

dit voordeel in aanmerking komen, vallen voor die ondernemingen een deel van hun kosten weg, waardoor zij dus financiële voordelen genieten en in een betere concurrentiepositie terecht komen. Aangezien in de regeling de verhoogde vermindering uitdrukkelijk is toegekend aan ondernemingen die hun activiteiten hoofdzakelijk uitoefenen in één van de sectoren die het meest aan de internationale concurrentie zijn blootgesteld, beconcurreren deze ondernemingen per definitie de producten van buitenlandse ondernemingen, namelijk uit andere lidstaten, en heeft de steun dus nadelige gevolgen voor het intracommunautaire handelsverkeer.

Bovendien komen deze steunmaatregelen niet in aanmerking voor een van de uitzonderingen van artikel 92, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag.

De uitzonderingen van artikel 92, lid 2, zijn niet van toepassing aangezien de steunmaatregelen geen betrekking hebben op individuele verbruikers, schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen of op bepaalde streken van Duitsland.

De uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a), is niet van toepassing omdat de steun geldt voor het gehele Belgische grondgebied.

De uitzondering van artikel 92, lid 3, onder b), is niet van toepassing omdat de steunmaatregelen niet samenhangen met een belangrijk project van gemeenschappelijk Europees belang of met een ernstige verstoring in de Belgische economie.

De uitzondering van artikel 92, lid 3, onder c), kan om de volgende redenen evenmin worden toegepast. Aangezien het gaat om overheidssteun in de vorm van verminderingen van sociale-zekerheidsbijdragen, voert de Belgische regering aan dat de maatregel de werkgelegenheid bevordert. Deze interpretatie kan in dit geval niet worden gevolgd. De Commissie heeft in haar richtsnoeren betreffende de werkgelegenheidssteun⁽¹⁾ de criteria toegelicht waaraan zij werkgelegenheidssteun in de zin van de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder c), toetst. De bestreden steun valt onder geen enkele van de categorieën die door de Commissie kunnen worden goedgekeurd: hij hangt niet samen met de schepping van nieuwe arbeidsplaatsen in het midden- en kleinbedrijf en in de gebieden die voor regionale steun in aanmerking komen, noch met het aanwerven van bepaalde categorieën werknemers die het bijzonder moeilijk hebben om tot de arbeidsmarkt toe te treden of opnieuw een arbeidsplaats te vinden. De steunmaatregelen zijn evenmin gericht op verdeling van het werk.

Volgens genoemde richtsnoeren kan de Commissie bepaalde steunmaatregelen voor het behoud van werkgelegenheid goedkeuren in geval van natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen en, onder bepaalde voorwaarden, ten gunste van gebieden die onder de uitzondering van artikel 92, lid 3, onder a), vallen. Wanneer sommige steunmaatregelen voor het behoud van de werkgelegenheid opgenomen zijn in een reddings- en herstructureringsplan voor ondernemingen in moeilijke

den, kan de Commissie die steun goedkeuren na de toetsing ervan aan de desbetreffende kaderregeling⁽²⁾.

De steun van de Maribel bis/ter-regeling kan in geen enkele van deze categorieën worden ondergebracht. Deze maatregelen komen immers neer op exploitatiesteun aan de begunstigde ondernemingen zonder dat deze enige sociale of economische tegenprestatie moeten leveren, want de verhoogde vermindering wordt ononderbroken toegekend voor alle tewerkgestelde handarbeiders, ook al is het aantal banen in die ondernemingen teruggelopen.

Daarenboven gaat het per definitie om steun die er in de eerste plaats op gericht is de kosten te verminderen van ondernemingen die exporteren of die moeten concurreren met de in België ingevoerde producten van buitenlandse ondernemingen, dit wil zeggen vooral van ondernemingen in de overige lidstaten. Het is in dit verband nuttig te benadrukken dat de Belgische regering in haar op 27 december 1993 aan de Commissie meegeedeelde verklaring over het „algemeen werkgelegenheidsplan” onder meer de achteruitgang van de exportresultaten heeft aangevoerd om de verhoging van de verminderingen van de sociale bijdragen te rechtvaardigen.

De steun in het kader van de huidige Maribel bis/ter-regeling is dus niets anders dan een vorm van exploitatiesteun aan ondernemingen met als onmiddellijk doel hun internationale concurrentiepositie ten opzichte van hun concurrenten in de overige lidstaten te verbeteren. Dergelijke steunmaatregelen houden het onmiddellijke risico in dat zij de situatie van de concurrerende ondernemingen in de overige lidstaten nadelig beïnvloeden en zijn door geen enkel communautair belang gerechtvaardigd. Dientengevolge is deze steun onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

V

De opmerkingen die de Belgische regering in haar brieven van 5 augustus 1996 en 17 oktober 1996 heeft geformuleerd, geven aanleiding tot het hiernavolgende commentaar.

Eerste en vooral is de beperking van de verminderingen tot handarbeiders alleen op zich niet voldoende om de regeling aan te merken als staatssteun omdat door deze beperking geen specifieke groep van begunstigde ondernemingen wordt afgebakend, zoals de Commissie in haar mededeling aan de lidstaten van 13 september 1996⁽³⁾ betreffende het toezicht op de steunmaatregelen van staten en de vermindering van de arbeidskosten, heeft uiteengezet. Een rechtvaardiging van de beperking „door de natuur en de economie van het stelsel”, zoals verstrekt door de Belgische autoriteiten, is in casu dan ook niet relevant.

Wat daarentegen de beperking tot sommige sectoren van de economie betreft, in dit geval vooral de industrie, kan deze maatregel echter niet worden gerechtvaardigd als

⁽²⁾ Communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB nr. C 368 van 23. 12. 1994, blz. 12).

⁽³⁾ SG(96) D/8024.

⁽¹⁾ PB nr. C 334 van 12. 12. 1995, blz. 7.

steun ten behoeve van de werkgelegenheid voor handarbeiders, aangezien is gebleken dat slechts 47 % van hen voor de verhoogde vermindering in aanmerking komt (582 516 op 1 235 954, gegevens van 30 juni 1993) en bovendien vaststaat dat de andere takken van de economie, die 53 % van de handarbeiders vertegenwoordigen, bepaalde sectoren omvatten — in de diensten en in de bouwnijverheid — die inzonderheid goede perspectieven bieden voor deze categorie van banen. Door deze regeling te beperken tot de verwerkende industrie wordt dus wel degelijk een selectie toegepast in het voordeel van de ondernemingen die meer aan de internationale concurrentie zijn blootgesteld⁽¹⁾, ook al komen de woorden „sectoren die het meest aan de internationale concurrentie zijn blootgesteld” dan niet meer uitdrukkelijk voor. Dit wordt overigens bevestigd door de strekking van de brief van de Belgische autoriteiten aan de Commissie van 9 augustus 1995, waarin zij het volgende verklaren: „Wat betreft de facelifting van artikel 1 van het koninklijk besluit, meer bepaald de schrapping van de zinsnede „hoofdzakelijk zijn activiteit uitoefent in een sector die het meest is blootgesteld aan de internationale concurrentie”, brengt dit voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid geen problemen mee voor wat betreft de omschrijving van de geviseerde werkgevers, de verwijzing naar de NACE-code volstaat”.

De regeling is dus niet gericht op de bevordering van de handarbeiders als zodanig en kan de werkgelegenheid ook niet ten goede komen, maar zorgt veeleer voor een verlichting van de lasten van de ondernemingen, ongeacht hun bijdrage aan de bevordering van de werkgelegenheid. De ondernemingen blijven immers per tewerkgestelde handarbeider verder steun genieten, ook al is het aantal banen er in de loop van het voorgaande jaar achteruit gegaan.

De doelstelling van de Belgische autoriteiten om „het scheppen van werkgelegenheid in de industrie te bevorderen om te voorkomen dat in de toekomst de Belgische economie al te eenzijdig op de tertiaire sector zou berusten” kan niet worden verwezenlijkt met maatregelen die onverenigbaar zijn met het EG-Verdrag. Daarenboven ligt het in dit geval gebruikte middel niet in de lijn van het vooropgestelde doel, nu gebleken is dat het gaan om exploitatiesteun aan ondernemingen en niet om steun voor het scheppen van banen.

Tot slot voeren de Belgische autoriteiten ook aan, dat zelfs na de verhoogde vermindering van Maribel bis/ter, de werkgeversbijdragen nog steeds duidelijk hoger liggen dan in Nederland en de aangevochten vermindering de concurrentie dus geenszins vervalst.

Dit argument kan niet worden aanvaard. De Commissie heeft zich immers steeds op het volgende — overigens door het Hof van Justitie bevestigde — standpunt

gesteld⁽²⁾: hoewel de algemene omstandigheden waarin de ondernemingen hun activiteiten uitoefenen van de ene tot de andere lidstaat van de Gemeenschap kunnen verschillen, geeft dit een lidstaat niet het recht een bijzonder element uit de context van deze algemene omstandigheden te lichten, in casu de sociale bijdragen, en door middel van verminderingen de extra kosten te compenseren die daaruit voor deze ondernemingen ten opzichte van hun concurrenten van andere lidstaten voortvloeien, zonder er daarbij rekening mee te houden dat andersom, voor een ander element, de situatie in het voordeel van deze ondernemingen kan uitvallen.

VI

De Belgische autoriteiten maken in hun opmerkingen aan de Commissie ook gewag van de mogelijkheid een nieuwe regeling uit te werken die dezelfde doelstellingen nastreeft, maar grondig van de huidige regeling verschilt. Ingeval de Belgische autoriteiten deze mogelijkheid concreet uitwerken, moet het ontwerp bij de Commissie op grond van artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag worden aangemeld, zodat zij haar standpunt over de verenigbaarheid van het ontwerp met de gemeenschappelijke markt kan bepalen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De verhoogde vermindering van de socialezekerheidsbijdragen voor handarbeiders, die in het kader van de Maribel bis/ter-regeling wordt toegekend aan werkgevers die hun activiteiten hoofdzakelijk uitoefenen in een van de sectoren die het meest aan de internationale concurrentie zijn blootgesteld, is een onrechtmatige vorm van staatssteun, aangezien zij is ingevoerd zonder voorafgaande aanmelding aan de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag. Zij is bovendien onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt ingevolge artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag en valt niet onder de uitzonderingsbepalingen van artikel 92, leden 2 en 3.

Artikel 2

België dient passende maatregelen te nemen om de verhoogde verminderingen van de sociale bijdragen, zoals ingevoerd bij de Maribel bis/ter-regeling, zoals bedoeld in artikel 1, ongedaan te maken en dient de illegaal verleende steun bij de ontvangende ondernemingen terug te vorderen. De terugvordering dient volgens de procedures en bepalingen van de Belgische wet te geschieden,

⁽¹⁾ Zie in dit verband de mededeling van de Commissie betreffende het toezicht op de steunmaatregelen van staten en de vermindering van de arbeidskosten, punten 21 en 22 (SG(96) D/8024).

⁽²⁾ Arresten van 10 december 1969, gevoegde zaken 6 en 11/69, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek en van 2 juli 1974, zaak 173/73, Italië tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, Jurisprudentie 1974, blz. 720.

met inbegrip van een rente tot aan de datum van de daadwerkelijke terugbetaling, te rekenen vanaf de datum van steunverlening, tegen een rentevoet gelijk aan de procentwaarde op die datum van de referentievoet voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent van de regionale steun in België.

Artikel 3

België brengt de Commissie uiterlijk twee maanden na de datum van kennisgeving van deze beschikking op de hoogte van de maatregelen die het getroffen heeft, om hieraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 4 december 1996.

Voor de Commissie

Karel VAN MIERT

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Verordening (EG) nr. 2250/95 van de Raad van 18 september 1995 tot vijfde wijziging van Verordening (EEG) nr. 1866/86 houdende technische maatregelen voor de instandhouding van de visbestanden in de Oostzee, de Belten en de Øresund

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 230 van 27 september 1995)

Op bladzijde 9, in bijlage V, diagram 2, afbeelding 2, rechtermarge wordt voor „4 mm” het teken „Ø” ingevoegd.

Op bladzijde 10, in bijlage V, diagram 2, afbeelding 3, rechtermarge worden na het woord „kuil” de woorden „in 120 mm” toegevoegd, en wordt voor „4 mm” het teken „Ø” ingevoegd.

Rectificatie van Richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 272 van 25 oktober 1996)

Op bladzijde 42, in artikel 14, lid 1:

in plaats van: „1. De lidstaten dienen ... afhankelijk te stellen van ...”,

te lezen: „1. De lidstaten kunnen ... afhankelijk stellen van ...”.
